

Starogard Gdański ma SIP

25 marca z inicjatywy prezydenta miasta Starogard Gdański i miejscowego starosty odbyło się seminarium nt. „System informacji przestrzennej dla powiatu i miasta”. Spotkanie wzbudziło duże zainteresowanie środowiska samorządowego oraz licznych gości, którzy szczególnie wypełnili salę UM w Starogardzie Gdańskim. Zasadniczą tematyką wygłoszonych referatów było podsumowanie efektów współpracy miejscowych władz i Instytutu Geodezji i Kartografii w Warszawie w budowie Kociewskiego Systemu Informacji Przestrzennej. Należy tu wspomnieć, że Kociewie to region kulturowo-etniczny, którego stolicą jest właśnie Starogard Gdański. Szersze spojrzenie na tę tematykę zostało ujęte również w referacie o „Informacji przestrzennej w świetle potrzeb rozwoju i modernizacji miast” autorstwa prof. Bogdana Neya, członka-korespondenta PAN. Aplauz zebranych wywołała deklaracja dyrektora generalnego GUGiK Tadeusza Kościuka, złożona w imieniu urzędu i wyrażająca gotowość do współfinansowania (w 50%!) samorządowych inicjatyw w tworzeniu lokalnych systemów informacji przestrzennej. Obszerniejsza relacja ukaże się w jednym z najbliższych numerów GEODETY.

GPS i GLONASS

W dniach 9-12 marca 1999 r. w Trieście odbyło się spotkanie poświęcone technice satelitarnej i jej zastosowaniom w różnych dziedzinach działalności człowieka (Workshop on differential GPS and GLONASS techniques and applications on safety). Najlicniejszą grupę stanowiła delegacja z naszego kraju. Polskę reprezentowali przedstawiciele następujących ośrodków: Centrum Badań Kosmicznych PAN, Politechniki Warszawskiej, Akademii Rolniczo-Technicznej z Olsztyna, Akademii Marynarki Wojennej oraz Wyższej Szkoły Oficerskiej Sił Powietrznych. Obrady zorganizowane pod opiekuńczymi skrzydłami Inicjatywy Środkowoeuropejskiej (Central European Initiative) odbywały się w następujących grupach tematycznych: ■ DGPS w transporcie i ruchu drogowym; ■ koncepcje i badania pilotażowo-wdrożeniowe tworzonych systemów permanentnych, referencyjnych sieci stacji państwowych; ■ zastosowanie nawigacyjnych systemów satelitarnych w różnych dziedzinach działalności człowieka; ■ kooperacja i współpraca w zakresie nawigacyjnych systemów satelitarnych w krajach centralnej i wschodniej Europy; ■ inne zastosowania DGPS.

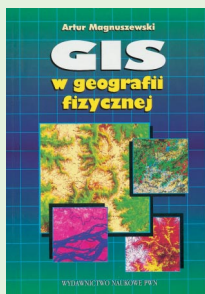
Andrzej Fellner

Kulisy „wielkiego odkrycia”

W marcowych „Aktualnościach” zamieściliśmy informację zatytułowaną „Na progę wielkiego odkrycia”. Był to oczywiście żart primaaprilisowy. W ubiegłym roku posiedzenie Komisji Badań Stosowanych Komitetu Badań Naukowych PAN odbyło się właśnie 1 kwietnia. W czasie obrad przewodniczący Zespołu T-12 zaproponował wniesienie do porządku dziennego punktu mówiącego o ustanowieniu projektu badawczego „Dewertykalizacja flory”. W materiale uzupełniającym do odbytego wtedy posiedzenia czytamy: „...Celem badań oraz prac wdrożeniowych będzie stworzenie zasad i opracowanie technologii dewertykalizacji, tzn. wytworzenie zespołu motywującego genetycznie drzewa, krzewy, trawy zboża, okopowe i kwiaty do przyjmowania podczas wzrostu pozycji prostopadłej do uśrednionej płaszczyzny podłoża (terenu), zamiast dotychczasowej pozycji wertykalnej (pionowej, wg linii działania siły ciężkości). Przewidywane korzyści praktyczne: przyrost arealu gruntów rolnych, leśnych, sadów, łąk i pastwisk, proporcjonalny do odwrotności cosinusa kąta nachylenia terenów pagórkowatych i górzystych, realny wzrost plonów rolnych i leśnych w granicach 5-15 % oraz przyrost dochodów gmin z tytułu podatku od zwiększonej powierzchni gruntów rolnych i leśnych. Uboczne korzyści naukowe: wzrost cytawalności polskich uczonych zaangażowanych w proponowanych badaniach oraz perspektywa zbliżenia się do Nobla (hasło: Polak dla Nobla), a także wzmocnienie naszej pozycji we współpracy naukowej z krajami górzystymi i pagórkowatymi Unii Europejskiej. Inicjatywa Zespołu T-12 i Sekcji T-12E umotywowana jest kompetencjami w dziedzinie stosowanych nauk o Ziemi, a zwłaszcza geodezji, kartografii...”. W przerwach posiedzenia naukowcy zgłaszali swe uwagi do postawionego problemu. Do dziś jednak nie wiadomo, czy zainteresowanie wzbudził sam temat, chęć zdobycia Nagrody Nobla (za pokonanie siły grawitacji – pewniak) czy też wywołanie problemu przez cieszącego się dużym autorytetem szefa T-12 i jednocześnie autora primaaprilisowego żartu – profesora Bogdana Neya.

GIS w geografii fizycznej

Wydawnictwo Naukowe PWN wydało w styczniu nową pozycję z zakresu GIS. Jest to praca Artura Magnuszewskiego pt. „GIS w geografii fizycznej”. Książka

traktuje o podstawowych problemach zastosowania GIS w badaniach geograficznych. Omówiono w niej podstawy kartografii i grafiki komputerowej, sposoby gromadzenia i przetwarzania danych przestrzennych o środowisku przyrodniczym, metody analiz i prezentacji wyników. Przedstawiono sposoby generalizacji i interpolacji danych, podstawowe informacje o teledetekcji,

geostatystyce i redakcji map cyfrowych. Monografia omawia możliwości zastosowania systemów geoinformacyjnych, głównie w geografii fizycznej, lecz nie pomija także innych nauk o Ziemi.

Źródło: Wydawnictwo Naukowe PWN